

Joan-Carles Mèlich, la lectura com a pregària

www.nuvol.com/noticies/joan-carles-melich-la-lectura-com-a-pregaria/

Roser Cabacés. Barcelona.

/ 7.03.2015

Ahir es va presentar a la llibreria Documenta el llibre *La Lectura com a pregària*, de Joan-Carles Mèlich, que ha publicat Fragmenta Editorial.

Mèlich és doctor en filosofia i lletres i professor de filosofia de l'educació. Autor de diversos llibres entre els quals destaquen *La filosofia de la finitud* (Herder), *La lliçó d'Auschwitz* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), *Ética de la compasión* (Herder) i *Lógica de la crueldad* (Herder).

Van participar en la presentació la periodista **Eva Piquer**, el poeta **Àlex Susanna**, l'editor **Ignasi Moreta** i l'autor. L'acte va començar amb un parell de lectures, una de les quals és la que obre el llibre en el seu "Pòrtic":

«NO PODIA DORMIR. Aleshores rellegia Nietzsche, Beckett i Wittgenstein. O també, a l'atzar, alguns *Apunts* de Canetti, *Les flors del mal* de Baudelaire i les *Elegies* de Rilke, de vegades Freud i els relats de Kafka; sentia música de cambra de Mozart, *Un rèquiem alemany* de Brahms, la *Novena simfonia* i *La cançó de la terra* de Mahler, la *Nit transfigurada* de Schönberg, la *Lulú-Suite* d'Alban Berg o *Epitaph*, *Starless* i *Exiles* de King Crimson.

Agafava un dels meus quaderns de color violeta i escrivia, sempre amb ploma.

Era la meva pregària.»

La lectura com a pregària: Fragments filosòfics I aplega fragments filosòfics que l'autor ha anat recollint al llarg dels anys en el seu recorregut com a lector i que ha escrit en els seus quaderns de notes.

Aquests fragments giren a l'entorn de temes cabdals com poden ser la lectura, l'escriptura, l'ètica, la moral, Déu, la política, el sentit, l'educació...

Segons l'editor, Ignasi Moreta, Mèlich pensa escrivint i anotant els resultats de les seves reflexions. L'autor ha elaborat aquest recull pensant en el lector, no cal ser filòsof ni erudit per assaborir-lo i encantar-s'hi, aprendre i gaudir. El llibre conté moltes referències filosòfiques i literàries. Eva Piquer opina que el recull ens convida a pensar i ens dóna les eines per fer-ho, i que els fragments tenen sentit per si sols però estan encadenats de manera que un tema porta a l'altre en un encadenament molt natural, gairebé magnètic. El recull és comparable, segons Piquer, amb un poemari perquè "en surts diferent de com hi has entrat".

Segons Susanna, el llibre incita al diàleg meditat i fa viure la lectura "com a passeig, mirall, ressò, recerca". Veu el llibre com el resultat d'una destil·lació lenta en la qual els fragments són fruit d'un procés de lectura i reflexió dutes a terme al llarg de molts anys. En ell, l'autor rellegeix literatura i filosofia i posa en qüestió una sèrie de conceptes: sentit/significat, educar/ ensenyar, ètica/moral, compassió/pietat...

A la presentació es va fer palès el desig que en un futur l'autor ens ofereixi un segon volum d'aquests fragments filosòfics, que aborden i defensen un pensament obert i defugen els pensaments que encaixen en un sistema.

«Allò que el deixeble busca en el seu mestre és la seva lectura. No pas una llista erudita de lectures sinó la seva experiència de lector, la seva pròpia lectura, com ha llegit, com ha interpretat, com ho ha convertit en experiència viscuda. El deixeble busca en la lliçó la lectura llegida pel mestre: el seu to, la seva trama, la seva textura. El deixeble no va a la recerca de la lectura per repetir-la; el veritable mestre no ho toleraria. Els mestres de veritat no volen ser imitats. El que el deixeble descobreix en les lliçons del mestre és una lectura que l'impulsi a llegir, o a llegir de nou, o a llegir altrament. Busca lectures que l'interpel·lin, que l'interroguin, que el llancin endavant, vers el que és nou, vers el que és desconegut.»